

ויעמד מלאך ה' במשעול
הפרמים וגו'. מה פתוב למעלה?
בהתחלה פתוב ותט האתון מן
הדרך ותלך בשדה. ותלך בדרך
ישר, מצד השדה, (התעורה)
ונטתה ממה שהיה בה. ויך בלעם
את האתון להטתה הדרך,
להסטותה מאותו דרך של
השדה. אמר רבי יוסי, בין
המלאך ובין בלעם הייתה האתון
במצוקה. אחר כך ראה בלעם
שלא היה יכול, אז ויך את האתון
במקל, כמו שנתבאר.

ויעמד מלאך ה' וגו'. אמר רבי
אבא, כמה יש לנו להסתכל
בדברי התורה. פסוקים אלו
רמוזים בחכמה עליונה. וכי
לחנם יצא מלאך זה להראות
לאתון אחת, או לעמד מולה בין
הפרמים פעם פאן ופעם פאן?
אלא הכל סוד עליון הוא, והכל
רצה הקדוש ברוך הוא כדי להגן
על ישראל ולא ישלטו בהם
מינים רעים, משום שהם חלקו
של הקדוש ברוך הוא.

ויעמד מלאך ה' וגו'. למדנו, מצד
האמא, פשהיא מתעטרת,
יוצאים בעטרותיה אלך וחמש
מאות צדדים חקוקים
בתכשיטיה. וכשרוצה להזדוג
במלך, מתעטרת בעטרה אחת
של ארבעה גונים. אותם גונים
לוהטים בארבעת צדדי העולם,
כל גון וגון לוהט שלש פעמים
באותו צד, שהם שנים עשר
תחומים חקוקים, ונכנסים
ונכללים בשנים עשר אחרים.

בראש העטרה יש ארבע חומות
לארבעה צדדים, והם מגדלות,
כמו שנאמר (שיר השירים ה) מגדלות
מרקחים. מה זה מרקחים? כמו
שנאמר (שם ג) מפל אבקת רוכל.
ועל כל מגדל ומגדל שלשה
פתחים קבועים באבנים טובות

ויעמד מלאך ה' במשעול הפרמים וגו'. (במדבר
כב) מה פתיב לעילא, בקדמיתא כתיב,
ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה, ותלך בארץ
מישר, מסטרא דשדה, (אתער) ואתרכינת ממה
דהוה בה. ויך בלעם את האתון להטותה הדרך
לאסטאה לה מההוא ארחה דשדה. אמר רבי
יוסי, בין מלאכא ובין בלעם הות אתנא
בעאקו. לבתר פד חמא בלעם, דלא הוה יכול,
פדין ויך את האתון במקל. כמה דאתמר.

ויעמד מלאך ה' וגו'. אמר רבי אבא, כמה אית
לן לאסתפלא במלי דאורייתא, הני
קראי רמיזי (דף ר"ט ע"א) בחכמתא עלאה. וכי
למגנא נפק האי מלאכא, לאתחזאה לחד
אתנא. או למיקם בין פרמייא לקבלה, זמנא
הכא וזמנא הכא. אלא כלא רזא עלאה הוא,
וכלא בעי קדשא בריה הוא בגין לאגנא עלייהו
דישראל, ולא ישלטו בהו זינין בישין, בגין
דאינון חולקיה דקודשא בריה הוא.

ויעמד מלאך ה' וגו'. תאנא, מסטרא דאמא,
פד איהי מתעטרא, נפקין בעטרהא
אלף וחמש מאה סטרי גליפין בתכשיטה.
וכד בעאת לאזדווגא במלפא, מתעטרא בחד
עטרא דארבע גוונין. (גוונין) אינון גוונין
מתלהטן בארבע סטרי עלמא, פל גוונא וגוונא
מתלהטא תלת זמנין בההוא סטרא. דאינון
תריסר תחומי גליפין. ועאלין ואתפלילו
בתריסר אחרנין.

ברישא דעטרא, אית ארבע שורין לארבע
סטרין, ואינון מגדלות, כמה דאת
אמר (שיר השירים ה) מגדלות מרקחים. מהו
מרקחים. כמה דאת אמר, (שיר השירים ג) מפל
אבקת רוכל. ועל פל מגדלא ומגדלא ג'
פתחין, קביעין באבנין טבין, מפל סטרא